



byggnadsvård

Kattnäs kyrka

Kattnäs 7:1, Kattnäs socken, Gnesta kommun,
Strängnäs stift, Södermanlands län



Antikvarisk medverkan
Utvändig restaurering

Dag Forssblad

Kattnäs kyrka

Kattnäs 7:1, Kattnäs socken, Gnesta kommun,
Strängnäs stift, Södermanlands län

Antikvarisk medverkan
Utvändig restaurering

Dag Forssblad

Rapport 2011:3

© 2011 Sörmlands museum

Beställningar kan göras hos:
Landstinget Sörmland
Kultur & Utbildning Sörmland
SÖRMLANDS MUSEUM
Box 314, S-611 26 Nyköping
arkiv.bibliotek@dll.se
www.sorlandsmuseum.se

Författare: Dag Forssblad, antikvarie
Omslagsbild: Kattnäs kyrka från sydväst (Slm D11-205).
Foto, där ej annat anges: Dag Forssblad, Sörmlands museum
Diarienummer: KN-KUS08-269

Allmänt kartmaterial: ©Lantmäteriverket. Ärende nr MS2006/01672

Nyköping 2011

Innehåll

INLEDNING	5
Antikvarisk medverkan	5
Sammanfattning av utförda åtgärder	5
Beskrivning av byggnaderna	6
Historik med relevans för ärendet	6
KULTURHISTORISKA VÄRDEN	9
UTVÄNDIG RESTAURERING	11
Utseende före restaureringen	11
Utförda åtgärder	11
Avvikelser från underlaget	14
Antikvariska iakttagelser	15
KULTURHISTORISK BEDÖMNING AV UTFÖRDA ÅTGÄRDER	17
Markarbeten	17
Utvändig restaurering	17
Invändiga åtgärder	17
KÄLLFÖRTECKNING	19
ADMINISTRATIVA UPPGIFTER	21



1 Läget för Kattnäs kyrka norr om Gnesta är markerat med en röd cirkel.

INLEDNING

Rapporten presenterar de utvändiga arbeten som har utförts med antikvarisk medverkan vid Kattnäs kyrka under år 2010.

Kattnäs kyrkas och det tidigare bårhusets exteriörer restaurerades under perioden maj-september 2010. Restaureringen utfördes i enlighet med en beskrivning, daterad 2008-06-24, samt ett PM, daterat 2009-09-04, båda upprättade av arkitekt Margit Webjörn, Trosa.

I rapporten presenteras ett urval av de arbeten som har utförts. I övrigt hänvisas till underlagsmaterial, slutbesiktningssprotokoll samt arbets- och relationshandlingar.

Antikvarisk medverkan

Sörmlands museum fick uppdraget att svara för antikvarisk medverkan vid arbetets genomförande. Sörmlands museum har under arbetets genomförande deltagit vid sju byggmöten, ett möte för bestämning av kulörer, en försyn av taket före ställningsrivning samt platsbesök och fortlöpande dialog via e-post och telefon vid behov. Arbetet slutbesiktigades den 10 september 2010.

Sammanfattning av utförda åtgärder

Vid den utvändiga restaureringen har i huvudsak följande åtgärder utförts på kyrkan och på bårhuset nordväst om kyrkan:

- Fasaderna har putslagats och avfärgats.
- Dörr- och fönstersnickerier har målats.
- Kyrkans tegeltak har lagts om.
- Utvändiga plåtarbeten har lagats eller nytillverkats och målats.
- Grindstolparna vid ingången till kyrkogården avfärgades.



2 *Kattnäs kyrka från sydväst i september 2010 efter avslutad utvändig restaurering (Slm D11-206).*



3 *Det tidigare bårhuset nordväst om kyrkan avfärgades i samma kulör som kyrkan (Slm D11-207).*



4 Tornspiran har skivtäckning av svartmålad plåt (Slm D11-208).

Beskrivning av byggnaderna

Kyrkan

Kattnäs kyrka består av ett långhus, ett smalare, rakt avslutat kor i öster, en sakristia i norr och ett torn med huvudingång i väster.

Kyrkan saknar markerad sockel, fasadputsen går ned i mark. Fasaderna avslutas upptill av en enkel taklist. Kyrkans fasader är spritputsade med slätputsade dörr- och fönsteromfattningar samt listverk. Fasaderna är avfärgade i brutet vitt. Fönstersnickerierna är mörkt grönmålade. Huvudingångens port är oljad. Solbänkarna är avtäckta med svartmålad plåt.

Kyrkans långhus, kor och sakristia täcks av sadeltak. Sadeltaken är täckta med enkupigt, rött lertegel. Tornet täcks av en hög och smal pyramidformad huv med spira från år 1874. Tornspiran har skivtäckning av plåt, lagda med förskjutna hakfalsar. På spiran finns ljudöppningar utformade som kupor i samtliga väderstreck i två nivåer. Spiran avslutas upptill av ett kors. Plåttaket är svartmålat.

Invändigt har långhuset lackerade brädgolv och koret golv av kvadratisk, handslaget rött tegel. Väggarna är putsade och avfärgade i brutet vitt.

Långhuset är välvat med ett ribbkryssvalv över den västra travén och ett stjärnvalv över den östra travén. Stjärnvalvet är av en typ som brukar benämnas Vadstenastjärna. Koret är välvat med två ribbkryssvalv. Valven är putsade och avfärgade i brutet vitt.

Bårhuset

Bårhuset i kyrkogårdens nordvästra hörn uppfördes 1941. Byggnaden är murad, putsad och avfärgad i brutet vitt. Bårhuset har en gråsvart målad sockel. Den har ett brant sadeltak som är täckt med rött, enkupigt lertegel. Dörrar och fönster är mörkt grönmålade.

Historik med relevans för ärendet

De äldsta delarna av Kattnäs kyrka uppfördes troligen i slutet av 1100-talet. Det nuvarande koret kan då ha utgjort ett mindre kapell. I början av 1200-talet uppfördes sakristian vid kapellets norra sida. I mitten av 1200-talet uppfördes kyrkans långhus och i slutet av 1200-talet uppfördes troligen tornets nedre delar. Under senare delen av medeltiden uppfördes ett vapenhus vid



5 Långhuset, koret och sakristian täcks av enkupigt, rött lertegel (Slm D11-209).

långhusets sydportal, tornet byggdes på och kyrkorummet valvslogs.

I mitten av 1600-talet försågs tornet med en hög tornspira som förstördes vid ett blixtnedslag år 1856. Den nuvarande tornspiran restes 1874. Under 1800-talets andra hälft spritputsades och vitkalkades kyrkans fasader. Under samma århundrade ersattes även takets spåntäckning med tegel. År 1864 revs det medeltida vapenhuset och något senare murades sydportalen igen. Sydportalen ersattes med ingången i tornets västra fasad. Eventuellt upptogs fönstren till sin nuvarande storlek vid samma tidpunkt.

Tidigare utvändiga restaureringar

Den senaste belagda utvändiga restaureringen utfördes år 1950-1951. Omfattning och materialval har inte gått att fastställa.

År 1982 lades tornets plåttak om. Samtidigt fick tornet nya hängrännor och stuprör. Takarbeten har även utförts på 1970- och 1990-talen. Under 2006 byttes och kompletterades kyrkans hängrännor och stuprör.



6 Kyrkans långsmala kor från orgelläktaren i väster (Slm D10-206).



7 Långhuset och sakristian vid slutbesiktningen i september 2010 (Slm D11-210).



9 Fasadernas spritputs härrör från 1800-talet (Slm D11-211).

KULTURHISTORISKA VÄRDEN

Kattnäs kyrkas romanska konstruktion och karaktär är välbevarad med rektangulärt långhus, smalt långsträckt kor och torn i väster. Fasadernas spritputs, takens tegeltäckning och den plåtklädda tornspiran är ett resultat av 1800-talets restaureringar.

Interiören har en ålderdomlig prägel med höga spetsbågiga valv, kraftig triumfbåge, korets sakramentsnischer och en sammanhållen inredning från 1700-talet. På korets norra sida finns ett litet romanskt fönster med delvis bevarad ekkarm. Något motsvarande fönster på nordsidan är inte känt från Södermanland.



9 Kyrkans romanska konstruktion och karaktär är välbevarad (Slm D11-212).



10 Kattnäs kyrkas sammanhållna inredning från 1700-talet utgör en viktig del av kyrkans kulturhistoriska värden (Slm D11-213).



11 Före restaureringen var kyrkans fasader kraftigt nedsmutsade och uppvisade påväxt av alger och lavar (Slm D11-214).



12 Kyrkans södra fasad före restaureringen (Slm D11-215).

UTVÄNDIG RESTAURERING

Utseende före restaureringen

Kyrkan

Fasadputsens uppvisade mindre partier med nedfallen puts, bompartier och en del mindre sprickor. Vidare fanns en del tidigare lagningar med avvikande utförande och ytstruktur.

Avfärgningen var urlakad, kraftigt nedsmutsad och uppvisade påväxt av alger och lavar. Påväxten var omfattande på framförallt kyrkans norra och västra fasader (fig. 11).

Dörr- och fönstersnickerier hade slitna ytskikt. Fönstrens solbänkar uppvisade rostskador i varierande omfattning.

Torn, kor och sakristia hade sentida avvattningsdetaljer av svart, fabriksbelagd plåt. Beläggningsen flagade och kvaliteten på utförandet var låg.

Bårhuset

Bårhuset uppvisade inga direkta skador men var i ett generellt behov av översyn avseende fasader, dörr- och fönstersnickerier samt tak.

Utförda åtgärder

Beskrivna åtgärder utfördes på såväl kyrka som bårhus om inget annat anges.

Fasader

Alla putsytor rengjordes noggrant föra att avlägsna beläggningar och bristfälliga färgskikt. Bevuxna ytor förbehandlades med ett bekämpningsmedel mot mikroorganismer, Benac 50 från Impregnum AB. Alla putsytor rengjordes därefter genom högtryckstvättning med rent varmvatten, borstning och rensköljning med vatten.

Bompartier och avvikande puts togs bort i erforderlig omfattning i samråd med antikvarisk konsult. Skador och sprickor högs upp, avsmalnande inåt.

Putslagningar och -kompletteringar utfördes med luft-hårdnande kalkbruk 1:1, fabrikat Nordic Thermosilit AB, och med hydrauliskt kalkbruk 1:1 av samma fabrikat på yttligt liggande natursten.



13 Bompartier och partier med nedfallen puts förekom främst på tornet (Slm D11-216).



14 Bårhuset före restaureringen (Slm D11-217).



15 Dörr- och fönstersnickerier målades med linoljefärg pigmenterad med grön umbra (Slm D11-218).

Ny puts utfördes med ytstruktur lika den befintliga på respektive ytor och med noggrann sammanrivning så att skarvar ej skulle framträda efter målning.

Allt trä i anslutning till fasaderna: på taklister, vid takföter och gavlar samt över fönsteröppningen till sakristian sågs över, justerades och lagades vid behov. Skadade och saknade takfotstassar vid gavlar ersattes med nya.

Fasaderna avfärgades i brutet vitt med Kalklimfärg Special, fabrikat Nordic Thermosilit AB, kulör 920:2 (Kalkfärg 90), pigmenterad med oxidgult.

Trädetaljer målades med linoljefärg, fabrikat Engwall & Claesson, i kulör lika fasaderna.

Dörr- och fönstersnickerier

Porten i tornets västra fasad borstades och ströks med linolja. Bårhusets port målades i samma kulör som fönstersnickerierna.

Fönsterkarmar och -bågar rengjordes för utvändig ommålning. Bristfälligt kitt togs bort. Kittfalsar rengjordes och oljades med linolja. Omkittning utfördes med linoljekitt.

Utsidorna på fönstersnickeriernas karmar och bågar målades med linoljefärg, fabrikat Engwall & Claesson, i kulör 1A-786, enligt Linoljefärg 2003, pigmenterad med grön umbra.

Brädluckorna vid tornets ljudöppningar justerades, borstades och ströks två gånger med äkta dalbränd trätjära.

Tegeltak

Befintligt taktegel demonterades för återanvändning. Nockplåtar, läkt och träfiberskivor revs. På långhusets södra takfall revs 5-6 rötskadade takbrädor i det sydvästra, nedre hörnet, liksom ca 1,2 m av en rötskadad ås på vinden.

Nytt tätskikt lades med 4 mm hårda träfiberskivor (takskivor) på befintligt brädtak. Ny läktning utfördes. Tegel högtryckstvättades, återmonterades noggrant och kompletterades erforderligt.

Nockar utfördes med nockplåtar.



16 Lagade rötskadat parti på långhusets södra takfall. Foto: Eva Wockatz, Sörmlands museum (Slm D11-219).

Plåtarbeten

Hål i solbänksplåtarna reparerades med kitt. Solbänken i det östra fönstret på långhusets södra fasad hade stora hål i plåtarna och var till stora delar bortrostad. Den ersattes med en ny.

Hängskivorna på långhusets västra gavel ersattes med nya. Bårhusets hängskivor och vattbrädor ersattes med nya.

Takens vindskiveplåtar var av olika material och utförande. Huvuddelen var utförda med plastisolbelagd plåt.

Vindskiveplåtarna på långhusets östra gavel var av svartplåt men var kraftigt rostangripna med skador i bland annat falsar.

Samtliga takfotsplåtar har ersatts med nya.

Ståndskivorna mellan takfall och anslutande murar behölls och målades.

Nya detaljer har utförts av fabriksbelagd förzinkad plåt av fabrikat Ruukki. Befintlig plåt rengjordes och tvättades. Rostangripna ytor behandlades med rostskyddsgrund. Alla plåtkompletteringar, även fabriksbelagda, på tak har målats med Pentur-produkter i svart kulör.



17 Vindskiveplåtarna av svartplåt på långhusets östra gavel var kraftigt rostangripna (Slm D11-220).

Hängrännor och stuprör

Hängrännorna vid tornet behölls medan hängrännorna längs koret och sakristians båda takfall ersattes med nya hängrännor av förzinkad fabriksbelagd stålplåt. Hängrännorna vid sakristians tak utfördes med längd lika befintliga så att de bildar utkastare.

Alla befintliga stuprör ersattes med nya stuprör av förzinkad fabriksbelagd stålplåt. Nya stuprör utfördes med dimensioner lika befintliga men med kortare längder som sammanlödtes i skarvning. Rörfals vändes utåt. Rören utfördes med skarpa vinklar, långa utkastare och koniska utlopp vid anslutning till hängrännor.

Ett nytt stuprör uppsattes vid koret sydsida i vinkeln mellan koret och långhusets östra vägg. Det försågs med extra lång utkastare, placerad så att vatten leds ut från byggnaden.

Hängrännor målades svarta medan stuprör med hållare målades med linoljefärg i kulör lika fasadputs, NCS S 0510-Y20R.



18 Nya vindskiveplåtar utfördes i korta längder och i utförande snarlikt befintliga (Slm D11-221).



19 Takfotssprånget utfördes med nedknäckt kant, vilket avvek från tidigare plåtar (Slm D11-222).



20 Efter samråd med Länsstyrelsen rätades plåtarna ut på långhusets takfall (Slm D11-223).

Övriga arbeten

De murade och putsade grindstolparna vid ingången till kyrkogården avfärgades lika kyrkans fasader.

El-skåpet vid långhusets sydvästra hörn och kabelskydd monterade på fasaderna målades in i fasadkulör.

Avvikelser från underlaget

Fasader

Efter samråd med Länsstyrelsen användes en hydraulisk kalkgrund på naturstensunderlaget. Putsen bedömdes annars riskera frysa ned på grund av dess ringa tjocklek.

På långhusets sydvästra hörn satt en del av tegelmurverket vid takfoten löst. Det första förslaget var att den lösa delen skulle förankras i stommen. Vid en avsyning före ställningsrivning konstaterades att detta inte var praktiskt genomförbart. I stället ersattes den lösa delen med nytt murverk som förankrades i stommen. Det nedtagna partiet förvaras tillsvidare i det tidigare bårhuset.

Dörr- och fönstersnickerier

Målningsbehandlingen utfördes enbart på utsidan, vilket avvek från förfrågningsunderlagets föreskrivande av målningsbehandlingar även på kanter på karmar och bågar.

Tegeltak

Bårhusets tegeltak bedömdes ha ett fungerande vattentak och lades därför inte om. Befintliganockpannor hade bristfällig funktion och ersattes med ny nockplåt i utförande lika kyrkans. Avvikelsen från underlaget togs upp och beslutades i samråd med inblandade parter.

Enligt beslutsunderlaget skulle tegeltakens nockar utföras med nya nockplankor och nockpannor av tegel. Efter samråd med berörda parter beslutades att nockar istället skulle utföras med nockplåtar.

Plåtarbeten

Beslutsunderlaget föreskrev att alla plåtarbeten skulle utföras med förzinkad stålplåt som skulle platsmålas. Utan samråd har förzinkad fabriksbelagd stålplåt från Ruukki använts i stället för föreskrivet material. Utbytet skedde helt på plåtslagarens eget initiativ utan samråd med antikvarisk konsult.

Vid avsyningen den 10 augusti 2010 före ställningsrivning konstaterades att de nya takfotsplåtarna inte hade utförts med utförande likt bortrivna plåtar. Enligt Lars Åbom, Husby Takplåtslageri & Ventilation AB, mallades plåtutförandet på tidigare takfotssprång efter befintlig lösning, utan med nedknäckt kant. Befintliga takfotssprång var dels från 1970-talet, dels från 1990-tal (Plastisol). Lars Åbom uppgav vidare att knäcken gjordes av personal på plats, utan kontakt med antikvarisk konsult.

Efter samråd med Länsstyrelsen rätades den nedknäckta plåtkanten ut på långhusets takfall, då dessa är väl synliga från mark. Övriga takfall är försedda med hängrännor vilka till stora delar döljer utförandet. Av den anledningen behölls utförandet med knäckt kant på korets och sakristians takfall.

I samband med en gemensam besiktning gjordes en överenskommelse med Länsstyrelsen att utförandet kan accepteras med en notering av avvikelser. Utförandet påverkar kyrkans kulturhistoriska värden i negativ riktning, men förändringen bedömdes inte vara så märkbar från mark.

Övriga arbeten

En fast trästege anordnades från tornet till långhusets vind för att underlätta besiktning av vinden.

Antikvariska iakttagelser

Fasader

Efter avslutad avfärgning av kyrkans fasader uppträdde kraftig påväxt av grönalger på framförallt kyrkans norra fasad. Påväxten orsakades sannolikt av att skräp sköljdes ned från det ännu ej färdiglagda taket i samband med kraftiga regnväder. Partier med påväxt behandlades med Benac 50 och avfärgades ytterligare en gång.

Eftersom fasadputsens skick var i relativt gott skick fanns inga möjligheter att göra en fördjupad färgarkeologisk undersökning i samband med fasadrestaureringen.

Iakttagelser gjordes därför enbart i anslutning till områden med bortfallen puts, främst på tornet.

Direkt under den nuvarande spritputsens fanns en slätputsad yta med gulbruten avfärgning, nära kulör 920:2. Under spritputsens förekom även partier med en orangeroöd avfärgning, bland annat vid tornets ljudöppningar.



21 Takfotssprångets knäckta kant fick vara kvar på korets och sakristians takfall (Slm D11-224).



22 Kraftig algpåväxt uppträdde på kyrkans fasader efter kraftiga regnväder som sköljde ned skräp från kyrkans tak (Slm D11-225).

Endast ett fåtal tydliga avfärgningslager påträffades ovanpå kyrkans spritputsade fasader. Kulörerna bestämde mot Kalkfärg 90, äldsta lagret först:

1. Svagt gulbrutet vitt, nära kulör 920:2 (något gulare).
2. Svagt gulbrun, nära kulör 94/103:13.
3. Svagt brutet vitt, nära kulör 94/103:12.

Tegeltak

Takteglet på långhusets och korets södra takfall låg på strö- och bärläkt på underlag av masonit, troligen inte oljehärdad. Teglet var infäst med tegelkrok. På södra sidan fanns bland annat denna stämpel: Vittinge Tegelbruks AB * P4 97-05.

Takteglet på långhusets och korets norra takfall låg på strö- och bärläkt direkt på äldre underlagstak, lockpanel med vattspår. Läkten var kraftigare än på den södra sidan. Takteglet på sakristians östra takfall låg på strö- och bärläkt på ett underlag av takpapp. På västra takfallet låg det direkt på underlagstaket.

Stämplor på tegel från den norra sidan, inkluderat sakristian: 1 * VITTINGE TEGELBRUKS AB * 74.08, 1 * VITTINGE TEGELBRUKS AB * 7412 och E13 2 HE®BY 3778.

Korets vind

På korets norra takfall påträffades en okänd, igensatt taklucka in till korets vind. För att underlätta besiktningar av utrymmet anordnades en permanent taklucka under teglet. Takluckan är placerad under den tredje raden takpannor nedifrån, bakom den 14:e takpannan från väster.

Långhusets vind

Huvuddelen av underlagstakets brädpanel var sågad. Bärande, längsgående timmeråsar var fyrkantsbilade med mycket bark bevarad.

Östra gaveln har relativt slarvigt utförda kvaderritsar i putsen. I anslutning till takkonstruktionens ryggås finns ett tydligt yngre putsskikt som överlagrar ritsarna. På långhusets väggar finns bevarad, vit avfärgad slätputs som är äldre än valven.

På vinden ligger tegelpannor av ett antal olika format. Två olika stämplor förekommer på teglet, M och EH, men flera taktegel är ostämplade. Stämpeln M härrör från Transäter tegelbruk i Ludgo, även benämnt Öster

Malma. Transäter tegelbruk anlades före 1815 och lades ned före 1895.

Stämpeln EH, härrör från Älghammar, ett herrgårdsbruk vid Elghammar i Björnlunda. Tegelbruket anlades före 1815 och lades ned mellan åren 1815-1839.

Kyrkan bör därför troligen ha haft tegeltäckning sedan åtminstone andra hälften av 1800-talet, troligen härrör även takkonstruktionen från denna tid.

KULTURHISTORISK BEDÖMNING AV UTFÖRDA ÅTGÄRDER

Sammanfattning

Den utvändiga restaureringen av kyrkan och bårhuset har till övervägande delar utförts med stor respekt för kyrkans kulturhistoriska värden.

Val av kulör för avfärgning

Kulören som användes vid avfärgningen av fasaderna valdes med utgångspunkt i dokumenterade äldre färgskikt. Vald kulör motsvarar den kulör kyrkan hade såväl före som omedelbart efter putsningen av kyrkans fasader med spritputs omkring mitten av 1800-talet. Spritputsen, tegeltaket och den plåtklädda tornspiran från 1800-talet präglar kyrkans exteriör. Den valda kulören förstärker genom sin historiska koppling till 1800-talets omdaning av fasaderna kyrkans kulturhistoriska värden.

Val av plåt och utförande

Vid restaureringen valde plåttrentreprenören en fabriksbelagd plåt i stället för föreskriven plåt som skulle platts-målas. I och med att alla plåtytor penselströks kommer bytet inte ha någon större inverkan på upplevelsen av kyrkans exteriör.

En mer iögonfallande avvikelse från tidigare utseende är misstaget med utförandet av takfotssprången med knäckt kant. Utförandet är olyckligt och passar överhuvudtaget inte på en medeltida kyrkobyggnad. Målsättning bör vara att takfotssprången ges rak kant när plåten byts ut nästa gång, då detta är ett traditionellt äldre utförande som bättre stämmer överens med kyrkans karaktär.

Trots att utförandet på takfotssprånget är olyckligt är det reversibelt. Det bedöms därför inte påverka kyrkans kulturhistoriska värden negativt i någon större grad.



23 *I samband med omläggningen av taket på korets södra takfall påträffades en igensatt, okänd taklucka till korets vind. Fotograf Eva Wockatz, Sörmlands museum (Slm D11-226).*



24 Kattnäs kyrkas långhus och torn från sydost (Slm D11-227).

KÄLLFÖRTECKNING

Litteratur

- Bergman, I. 1984. *Kattnäs kyrka*. Sörmländska kyrkor 68. 4 uppl. Nyköping.
- Bohrn, E. 1945. *Kattnäs kyrka*. Sörmländska kyrkor 68. 1 uppl. Nyköping.
- Geber, S (red.). 1986. *Taktegelstämplar i Södermanland*. I: Sörmlandsbygden 1986, sid. 167-192. Nyköping.
- Schnell, I. 1956. *Kattnäs kyrka*. Sörmländska kyrkor 68. 2 uppl. Nyköping.
- Schnell, I. 1962. *Kattnäs kyrka*. Sörmländska kyrkor 68. 3 uppl. Nyköping.

Arkiv

Antikvarisk-topografiska arkivet, Stockholm
Sörmlands museums arkiv, Nyköping



25 Porten vid ingången i tornets västra fasad (Slm D11-228).

ADMINISTRATIVA UPPGIFTER

Fastighetsuppgifter

Objekt: Kattnäs kyrka
Kommun: Gnesta kn
Fastighetsbeteckning: Gnesta Kattnäs 7:1
Socken: Kattnäs
Län: Södermanland

Författningsskydd

Lag (1998:950) om Kulturminnen m m

Kyrkor uppförda före utgången av år 1939 skyddas enligt 4 kap. 3 § Lag (1998:950) om kulturminnen mm (KML). Enligt denna lag ska alla kyrkobyggnader och kyrkotomter som tillhör Svenska kyrkan samt alla begravningsplatser vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas. För byggnader och anläggningar som tillkommit före 1940 gäller att de inte på något väsentligt sätt får ändras utan Länsstyrelsens tillstånd. Detta tillståndskrav gäller också för vissa, särskilt utvalda byggnader och anläggningar som är yngre och som har höga kulturhistoriska värden. Kyrkliga inventarier av kulturhistoriskt värde ska förvaras och vårdas väl. Varje församling ska föra en förteckning över sådana inventarier.

Projektrelaterad information

Fastighetsägare och beställare: Frustuna församling, Frustuna prästgård, 646 91 Gnesta
Entreprenör, mur och puts: Eskilstuna Fasad & Kakel AB, Pressargatan 12, 632 29 Eskilstuna
Entreprenör, målning: Lönnbergs måleri AB, Mått Johanssons Väg 30, 633 46 Eskilstuna
Underentreprenör, plåt: Husby Takplåtslageri & Ventilation AB, Mått Johanssons väg 30, 633 46 Eskilstuna
Entreprenör, tak: TB Eriksson Bygg AB, Lillgård 635 05 Eskilstuna
Antikvarisk medverkan: Sörmlands museum, Box 314, 611 26 Nyköping

Underlag

Utvändig upprustning. Förfrågningsunderlag, beskrivning, daterad 2008-06-24. Webjörn Arkitektkontor.
Utvändig upprustning. PM, daterat 2009-09-04. Webjörn Arkitektkontor.

Övriga uppgifter

Länsstyrelsens i Södermanlands län, beslut 2009-12-08, dnr 433-17381-2009, & 2009-12-17, dnr 433-9362-2008
Sörmlands museum, dnr KN-KUS08-269

Dokumentationsmaterial

Dokumentationsmaterial i form av arbetsmaterial och fotografier förvaras i Sörmlands museums arkiv, Nyköping.